

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci navrhovateľky: **MAC TV, s.r.o.**, Brečtanová 1, Bratislava, *právne zastúpená: Advokátskou kanceláriou Bugala - Ďurček, s.r.o., Drotárska cesta 102, Bratislava*, proti odporkyňi: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Dobrovičova 8, Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/053/2013 zo dňa 18. júna 2013, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/053/2013 zo dňa 18. júna 2013 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke **u k l a d á** zaplatiť súdny poplatok 500 € do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vedený v Š. P., Bratislava.

Navrhovateľke právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

I.

Napadnutým rozhodnutím č. RP/053/2013 zo dňa 18.06.2013 odporkyňa (ďalej aj Rada) rozhodla podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.) o tom, že navrhovateľka ako účastníčka správneho konania č. 94-PLO/O-810/2013 porušila povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 4

zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že na programovej službe JOJ odvysielala dňa 11.12.2012 o cca 17:53 hod. program *Súdna sieň – Extrémne prípady*, ktorý označil ako nevhodný pre maloletých do 15 rokov a ktorý obsahoval scény zobrazujúce erotické pomôcky podmieňujúce jeho klasifikáciu ako nevhodného a neprístupného pre maloletých divákov do 18 rokov, v dôsledku čoho došlo jeho klasifikovaním účastníkom konania ako nevhodného pre vekovú skupinu maloletých do 15 rokov k nesprávnemu uplatneniu jednotného systému označovania. Za uvedené bola navrhovateľke podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. uložená *sankcia – pokuta určená podľa § 67 ods. 3 písm. c/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 1.500 €*.

V odôvodnení rozhodnutia odporkyňa uviedla, že záznam vysielania je jedným z podkladov pre rozhodnutie v správnom konaní, na ktorom je jednoznačne zaznamenaný skutkový stav. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov si určuje správny orgán. Spochybnenie sledovania programov, ktorých obsah je predmetom správneho konania nemá racionálny základ. So záznamom vysielania sa je možné oboznámiť len jeho vzhľadnutím. Prepis/popis skutkového stavu je iba nevyhnutným prejavom zásady písomnosti správneho konania a slúži na zachytenie obsahu skutkového stavu do písomnej podoby. Rada okrem iného uviedla, že erotické pomôcky boli v posudzovanom programe zobrazené ako dôkazový materiál, pričom scény v ktorých došlo k zobrazeniu týchto pomôcok nemali komický ani humorný podtext. Cieľom ustanovenia § 1 ods. 1 písm. e/ vyhlášky č. 589/2007 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o jednotnom systéme označovania audiovizuálnych diel, zvukových záznamov umeleckých výkonov, multimediálnych diel, programov alebo iných zložiek programovej služby a spôsobe jeho uplatňovania v znení neskorších predpisov (ďalej len JSO) je ochrana maloletého diváka pred samotným zobrazením erotických pomôcok bez ohľadu na okolnosti, za ktorých k ich zobrazeniu došlo. Pre naplnenie kritéria podľa § 1 ods. 1 písm. e/ JSO vo vzťahu k zobrazeniu erotických pomôcok nie je potrebné, aby išlo o zobrazenie erotických pomôcok s cieľom prezentovať erotické témy a erotiku, ale je postačujúce, ak k zobrazeniu erotických pomôcok vo vysielaní dôjde.

Pri určovaní výšky sankcie odporkyňa vychádzala zo závažnosti správneho deliktu, rozsahu a dosahu vysielania, miery zavinenia, následkov porušenia povinnosti, trvania správneho deliktu, spôsobu porušenia povinnosti a pokutu určila vo výške 1.500 €.

II.

Proti uvedenému rozhodnutiu odporkyne podala včas opravný prostriedok navrhovateľka, uvádzajúc, že Rada uviedla, že sa oboznámila so záznamom vysielania, avšak z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, akým spôsobom tak urobila, kedy tak urobila, kto bol pri tomto úkone prítomný, akým spôsobom vykonanie tohto dôkazu prebiehalo atď. Navrhovateľka je toho názoru, že členovia Rady sa s predmetným dôkazom, záznamom z vysielania nijakým spôsobom priamo neoboznámili. Vzhľadnutie obrazovo-zvukového záznamu z vysielania členmi Rady je možné považovať za špecifickú formu ohliadky podľa § 38 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok). Vyhotovenie zápisnice o vykonaní dôkazu (ohliadky záznamov vysielania) má pre vysielateľa zásadný význam, keďže je to významnou procesnou zárukou, pretože táto je objektívnym popisom priameho pozorovania a formalizovaným súhrnom. Vykonávanie dôkazov nemôže prebiehať „kabinetným spôsobom“ a nie je možné zápisnicu o vykonaní dôkazu stotožňovať s prepisom/popisom skutkového stavu vyhotovenom zamestnancom kancelárie Rady. Povinnosťou členov Rady je, aby sa s každým dôkazom, ktorý tvorí podklad pre rozhodnutie v správnom konaní, dôsledne oboznámili

a tento vykonalí zákonným spôsobom. Navrhovateľka zároveň poukázala na uznesenie rozšíreného senátu Najvyššieho správneho súdu ČR sp. zn. 7As/57/2010-82 zo dňa 03.04.2012.

Navrhovateľka už vo vyjadrení v rámci správneho konania uviedla, že priložený prepis/popis skutkového stavu nepovažuje za autentický a tento nebol získaný zákonným spôsobom, keďže tam absentuje vyhotovenie vo forme zápisnice. Prepis/popis skutkového stavu nie je datovaný, podpísaný, opečiatkovaný a nie je z neho zrejmé, kto a akým spôsobom ho vyhotovil, čo má tento dokument predstavovať a akú výpovednú hodnotu má v konaní predstavovať.

Navrhovateľka uviedla, že pre posúdenie porušenia ustanovenia § 1 ods. 1 písm. e/ JSO je potrebné skúmať, či došlo k zobrazeniu erotických pomôcok a či išlo o zobrazenie výlučne na prezentáciu erotiky a erotických tém. Rada však posudzovala aj dialógy programu, ktoré žiadne hodnotiace kritérium nespĺňali, ale Rada ich vyhodnotila ako prítiažujúcu okolnosť. V odvysielanom programe došlo k zobrazeniu erotických pomôcok, avšak tieto erotické pomôcky neboli v programe zobrazené ani vyrobené za účelom prezentácie erotiky ani erotických tém, čím nedošlo ku kumulatívne naplneniu oboch podmienok predmetného hodnotiaceho kritéria. Predmetný program ako celok bol vyrobený a odvysielaný za účelom prezentácie témy stereotypu manželského spolužitia, komických situácií vyplývajúcich z nepochopenia úmyslu druhého partnera, témy podozrenia na neveru a pod. Zobrazené erotické pomôcky len dokresľovali dejovú líniu programu, pričom program sa na ne nezameriaval nad mieru nevyhnutnú, pomôcky nepropagoval, ani nepopisoval do podrobností možnosti ich použitia. Rada je v zmysle § 1 ods. 5 JSO pri posudzovaní porušenia povinností povinná zobrazené hodnotiace kritériá posudzovať s ohľadom na ich kontextuálny výskyt, spôsob a formu spracovania zobrazenia hodnotiacich kritérií a intenzitu a frekvenciu ich výskytu. Erotické pomôcky boli v predmetnom programe zobrazené len cca 0,76% celkového času trvania programu, čo je možné označiť ako za zanedbateľnú dĺžku zobrazenia.

Navrhovateľka tiež uviedla, že Rada ju v minulosti na porušenie tejto povinnosti nikdy neupozornila, čím nebola splnená podmienka na uloženie pokuty. Skoršie rozhodnutia sa síce týkali porušenia povinností podľa § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z., avšak spôsobom, ktorý nebol identický ani podobný s predmetnou vecou. Napadnuté rozhodnutie je prvým rozhodnutím, ktorým Rada uznala vysielateľa vinného z porušenia povinností podľa § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. spôsobom neoznačenia programu obsahujúceho hodnotiace kritérium podľa § 1 ods. 1 písm. e/ JSO. V tejto súvislosti poukázala navrhovateľka na uznesenie rozšíreného senátu Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp. zn. 6As/26/2010-101 zo dňa 03.04.2012.

Na základe uvedených skutočností navrhovateľka navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie Rady č. RP/053/2013 zo dňa 18.06.2013 zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si v prípade úspechu uplatnila náhradu trov konania.

III.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k opravnému prostriedku navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/053/2013 zo dňa 18.06.2013 potvrdil. V dôvodoch uviedla, že záznam z vysielania je jedným z podkladov pre rozhodnutie

v správnom konaní, na ktorom je jednoznačne zaznamenaný skutkový stav. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Rada dala navrhovateľke možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia vyjadrila k jeho podkladu a spôsobu jeho zistenia, čo aj navrhovateľka urobila. Podkladmi pre vydanie napadnutého rozhodnutia boli písomný prepis/popis skutkového stavu, záznam vysielania a písomné vyjadrenie navrhovateľky k predmetu správneho konania. Z povahy záznamu vysielania je zrejmé, že je možné sa s ním oboznámiť len jeho zhliadnutím a toto zhliadnutie je nevyhnutnou súčasťou zistenia skutkového stavu veci. Prepis/popis skutkového stavu nie je možné stotožňovať so zápisnicou o vykonaní dôkazu, nakoľko písomný prepis/popis skutkového stavu je iba nevyhnutným prejavom zásady písomnosti správneho konania. Skutkový stav je v najhodnovernejšej podobe zachytený len v podobe záznamu vysielania. Nakoľko navrhovateľ v rámci správneho konania ani vo svojom písomnom stanovisku k predmetu správneho konania neuviedol žiadne konkrétne námietky voči podkladom pre rozhodnutie, nepovažovala odporkyňa záznam vysielania programu a jeho prepis/popis za sporný. Uvedené potvrdzuje aj skutočnosť, že ani sám navrhovateľ nenamietal rozpor medzi skutkovým stavom popísaným v napadnutom rozhodnutí a predmetným záznamom vysielania. Odporkyňa preskúmala skutkový stav veci na základe všetkých dostupných podkladov, o ktorých mala za to, že nie sú sporné, a vzhľadom na absenciu relevantných námietok navrhovateľa, ani nemala o ich nespornosti pochybnosť. Odporkyňa svoje závery potvrdila hlasovaním, ktoré je zaznamenané v zápisnici zo zasadnutia Rady zo dňa 18.06.2013.

Odporkyňa ďalej uviedla, že každá erotická pomôcka je vyrobená primárne na erotický účel a pre naplnenie kritéria podľa JSO nie je nutné pridávať k pojmu „erotické pomôcky“ prívlastok „ktoré sú vyrobené výlučne na prezentáciu erotiky a erotických tém“. Cieľom predmetného ustanovenia je ochrana maloletého diváka pred samotným zobrazením erotických pomôcok bez ohľadu na okolnosti, za ktorých k ich zobrazeniu došlo. Pre naplnenie kritéria podľa § 1 ods. 1 písm. e/ JSO vo vzťahu k zobrazeniu erotických pomôcok nie je potrebné, aby išlo o zobrazenie erotických pomôcok s cieľom prezentovať erotické témy a erotiku, ale je postačujúce, ak k zobrazeniu erotických pomôcok vo vysielaní dôjde. Erotické pomôcky boli zobrazené aj zblízka a z konania osôb bolo zrejmé aj ich použitie, ktoré bolo popísané aj slovné. Odporkyňa hodnotila zobrazenie erotických pomôcok, ale slovné komentáre a dialógy umocňovali celkové pôsobenie na diváka. Rada je povinná skúmať aj súvislosti prostredníctvom dialógov účinkujúcich osôb, keďže práve tie majú vo vzťahu k sledovanému obrazu vysokú výpovednú hodnotu. Scény, v ktorých boli zobrazené tieto erotické pomôcky nemali komický či humorný podtext, ako to tvrdila navrhovateľka. Rada posudzovala zobrazenie erotických pomôcok s ohľadom na ich spôsob a formu spracovania alebo zobrazenia, ako aj s ohľadom na ich intenzitu a frekvenciu výskytu. Zobrazenie erotických pomôcok bolo opakované a na ich prezentáciu bol kladený dôraz.

Vysielateľ sa môže dopustiť porušenia povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. viacerými spôsobmi a v prejednávanom prípade sa dopustil porušenia § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. tak, že neoznačil program, ktorý obsahoval hodnotiace kritérium podľa § 1 ods. 1 písm. e/ JSO ako nevhodný a neprípustný pre maloletých do 18 rokov. Vysielateľ tak porušil tú istú povinnosť, hoci iným spôsobom ako v predchádzajúcich správnych konaniach. Rada ukladá sankciu – pokutu za opätovné porušenie rovnakej povinnosti, bez ohľadu na to, či k tomuto porušeniu dôjde rovnakým spôsobom.

Odporkyňa ďalej poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) sp. zn. 4SŽ/101/01 a 4SŽ/145/02, z ktorých vyplýva, že uplatnenie prísnejšej sankcie sa viaže na opakované, či opätovné porušenie právnej povinnosti a nie na identický skutok. Preto je námietka navrhovateľky týkajúca sa toho, že uloženej pokute nepredchádzalo upozornenie Rady nedôvodná.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne na základe podaného opravného prostriedku preskúmal napadnuté rozhodnutie postupom podľa § 246 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 250l ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) a § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z.z. a na pojednávaní súdu dňa 06.05.2014, po preskúmaní dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s ústnymi vyjadreniami zástupcov účastníkov konania, ako aj po oboznámení sa s obsahom pripojeného administratívneho spisu č. 94-PLO/O-810/2013, vrátane obrazovo-zvukového záznamu, dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľky nie je dôvodný.

Z obsahu spisového materiálu, ktorý bol predložený súdu vyplýva, že v tejto veci bolo začaté správne konanie oznámením o začatí správneho konania č. 94-PLO/O-810/2013 zo dňa 12.02.2013, ktoré bolo doručené advokátovi navrhovateľky dňa 05.03.2013. V spise je pripojený obrazovo-zvukový záznam predmetného programu, opätovná výzva na vyjadrenie k podkladom pre rozhodnutie, opätovná výzva na vyjadrenie k podkladom pre rozhodnutie, vyjadrenie navrhovateľky k oznámeniu o začatí správneho konania, zápisnica o hlasovaní Rady zo dňa 18.06.2013 a rozhodnutie Rady č. RP/053/2013 zo dňa 18.06.2013.

Úlohou najvyššieho súdu v zmysle námietok navrhovateľky bolo posúdiť, či navrhovateľka odvysielaním týchto programov porušila zákonné ustanovenie špecifikované odporkyňou v rozhodnutí a či i sankcia bola uložená v súlade so zákonom. Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal, či napadnuté rozhodnutie odporkyne nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, či jej závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 250l ods. 1 O.s.p.). Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250q ods. 1 veta druhá O.s.p.).

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p. pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Úlohou senátu najvyššieho súdu v posudzovanej veci bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a zákonnosť napadnutého rozhodnutia odporkyne, ktorým rozhodla, že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že na televíznej programovej službe JOJ dňa 11.12.2012 o cca 17:53 hod. odvysielala program *Súdna sieň – Extrémne prípady*, ktorý označila ako nevhodný pre maloletých do 15 rokov a ktorý

obsahoval scény zobrazujúce erotické pomôcky, podmieňujúce klasifikáciu relácie ako nevhodnej a neprístupnej pre maloletých divákov do 18 rokov, v dôsledku čoho došlo jej klasifikovaním ako nevhodnej pre vekovú skupinu maloletých do 15 rokov, k nesprávnemu uplatneniu Jednotného systému označovania. Za uvedené porušenie povinnosti jej odporkyňa uložila pokutu vo výške 1.500 €.

Podľa § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti sú vysielateľ televíznej programovej služby a poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie povinní na ochranu maloletých zaviesť a uplatňovať jednotný systém označovania ustanovený podľa osobitného predpisu (ďalej len „jednotný systém označovania“).

Podľa § 1 ods. 1 písm. e/ JSO audiovizuálne diela, multimedialne diela, programy poskytované prostredníctvom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie a programy alebo iné zložky televíznej programovej služby sa klasifikujú ako nevhodné a neprístupné pre vekovú skupinu maloletých do 18 rokov, ak obsahujú zobrazenie erotických pomôcok alebo erotických scén, ktoré sú vyrobené výlučne na prezentáciu erotiky a erotických tém.

Podľa § 5 ods. 1 písm. g/ zákona č. 308/2000 Z.z. do pôsobnosti Rady v oblasti výkonu Š. správy patrí dohliadať na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem ustanovení § 23v časti neprístupnosti zápisníckeho hlasovania a § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi Rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 67 ods. 3 písm. c/ zákona č. 308/2000 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2013, rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 663 eur do 66 387 eur a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 99 eur do 19 916 eur, *ak nezabezpečil klasifikáciu a označenie programov alebo iných zložiek programovej služby (§ 20 ods. 4).*

Najvyšší súd po oboznámení sa so spisovým materiálom včítane priloženého záznamu programu (§ 250q ods. 1 veta druhá O.s.p.) v súlade s názorom odporkyne mal za to, že zobrazenie erotických pomôcok v danom programe naplnilo kritériá stanovené v § 1 ods. 1 písm. e/ JSO. Podľa stanovených kritérií stačí, ak vysielateľ v prípade zobrazenia erotických pomôcok vo vysielaní tieto zobrazí ako také. Rozšírená zákonná definícia sa vzťahuje na *erotické scény*, ktoré musia byť vyrobené výlučne na prezentáciu erotiky a erotických tém, a teda nie na prezentáciu erotických pomôcok, čo vyplýva z gramatického výkladu predmetného ustanovenia.

Z uvedeného podľa názoru najvyššieho súdu nesporne vyplýva, že navrhovateľka porušila povinnosť jej danú z ustanovenia § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. pretože nesprávne uplatnila JSO. Podľa názoru najvyššieho súdu nemožno opomíňať, že maloletí sú najnáchylnejšou a najcitlivejšou skupinou na preberanie vonkajších vplyvov a vzorov pri formovaní vlastného individuálneho rebríčka hodnôt, zvlášť z masmédií, a preto má za to, že príspevok svojím obsahom naplnil zákonné predpoklady na to, aby bolo možné konštatovať zákonnosť preskúmaného rozhodnutia odporkyne, keďže bol nevhodný pre maloleté deti do 18 rokov.

K námietke navrhovateľky týkajúcej sa neuloženia predchádzajúceho upozornenia na porušenie zákona, senát odvolacieho súdu uvádza, že porušenia ustanovenia § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. sa navrhovateľka dopustila už skôr, napr. rozhodnutia Rady č. RP/026/2012, RP/03/2012 a ďalšie, a teda navrhovateľke už bola uložená sankcia – upozornenie na porušenie zákona, konkrétne za porušenie povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. V tejto súvislosti senát odvolacieho súdu poukazuje aj na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 4SŽ/101/01 zo dňa 26.02.2002, z ktorého vyplýva, že uplatnenie prísnejšej sankcie sa viaže na opakované porušenie právnej povinnosti a nie na identický skutok. Keďže navrhovateľka už bola sankcionovaná za porušenie ustanovenia § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z., Rada bola oprávnená uložiť navrhovateľke prísnejšiu sankciu, a teda pokutu za porušenie predmetnej povinnosti. Tento postup je v súlade s judikatúrou najvyššieho súdu, napr. rozhodnutie sp. zn. 3SŽ/2/2013 zo dňa 06.11.2013.

K námietke navrhovateľky viažucej sa k prepisu/popisu posudzovaného programu, senát najvyššieho súdu uvádza, že odporkyňa vyhotovila takýto prepis zo záznamu vysielania pre účely správneho konania. S týmto navrhovateľku v rámci administratívneho konania oboznámila a poskytla jej možnosť vyjadriť sa k obsahu prepisu vysielania, ako k podkladu pre rozhodnutie, o čom svedčí i opätovná výzva na vyjadrenie k podkladom pre rozhodnutie v správnom konaní č. 94-PLO/O-810/2013 zo dňa 20.03.2013, ktorú prevzal právny zástupca navrhovateľky dňa 27.03.2013 a ktorá je súčasťou pripojeného administratívneho spisu, pričom však navrhovateľka v rámci správneho konania nenamietala konkrétne rozpory predmetného prepisu/popisu vysielania so záznamom vysielania posudzovaného programu.

Z obsahu napadnutého administratívneho rozhodnutia vyplýva, že Rada sa oboznámila s podkladmi pre rozhodnutie vo veci, medzi ktoré patrí aj obrazovo-zvukový záznam vysielania, a preto nie je dôvod spochybňovať, že Rada sa s predmetným záznamom vysielania neoboznámila. Správny orgán sa oboznámi s predloženými podkladmi, čo skonštatuje v odôvodnení svojho rozhodnutia a nespisuje samostatnú zápisnicu o preštudovaní obsahu spisového materiálu a vzhľadnutí záznamu vysielania. V prípade, ak by bol skutočný stav veci účastníkom namietaný už pred správnym orgánom (čo v danom prípade zistené z obsahu administratívneho spisu súdom nebolo), je súd názoru, že správny orgán musí postupovať podľa § 22 Správneho poriadku.

Keďže v rozsahu navrhovateľkou vymedzených dôvodov nebolo zistené pochybenie pri aplikovaní relevantných zákonných ustanovení, najvyšší súd s poukazom na vyššie uvedené napadnuté rozhodnutie Rady č. RP/053/2013 zo dňa 18.06.2013 podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

O uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol najvyšší súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá a § 5 ods. 1 písm. h/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov a položky č. 10 písm. g/ Sadzobníka

súdnych poplatkov ako prílohy k uvedenému zákonu v znení účinnom od 01. októbra 2012, podľa ktorého je navrhovateľka povinná zaplatiť na účet súdu súdny poplatok v sume 500 €. Účet najvyššieho súdu je vedený v Š. P. pod č. X.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľke právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže v konaní nemala úspech.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 01.05.2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 06. mája 2014

JUDr. Jana Z E M K O V Á PhD.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková